

været saa svingende i de senere Aar, at en egentlig Sammenligning er vanskelig, men nogen egentlig Fremgang kan jeg godt sige, at der i al Almindelighed ikke er i saa Henseende. I 1872—1877 gav Post- og Telegrafvæsenet et Overskud af 382,000 Kr. og i 1877—1882 af ca. 178,000 Kr., altsaa af ca. 200,000 Kr. mindre, og jeg skal bemærke, at jeg endda har set bort fra, at der den Gang paa Postvæsenets Budget var opført en Udgift til Anskaffelse af et nyt Postdampskib. Havde jeg taget det med, vilde Indtægten saaledes, som den er opført paa Statsregnskabet, blive betydelig mindre i de sidste fem Aar. Tager vi Gjennemsnittet af det sidste Aar, for hvilket der foreligger Statsregnskab, og de to Aar, for hvilke der foreligger Finantsoverflag, nemlig det sidst foreløbne og det nærværende Finantsaar, saa faae vi en Gjennemsnitskægt i de tre Aar af 111,000 Kr. Det er altsaa en stadig Nedgang. Endnu skal jeg nævne, hvad der endvidere opføres paa § 27, Indkjøb af Hedearealer til Beplantning. Det er ogsaa Noget, jeg kan finde overmaade hensigtsmæssigt, men jeg tror ikke, at der deri skjuler sig en fremtidig forøget Indtægt. Jeg tror altsaa, at der maa slaas en Streg over disse Poster, naar vi ville tale om en saadan Formuefremgang, der skal staae os Indtægt, og at vi da alene kunne rette Opmærksomheden paa, hvad der er Hovedmassen af Formuefremgangen, det Beløb, der har været anvendt til Jernbaneanlæg. Der har nu i dette Gemaar været anvendt omtrent 22,711,000 Kr. til Jernbaner, og deraf er omtrent $5\frac{1}{3}$ Million anvendt paa de sjællandske Statsbaner, naar jeg dertil medregner Dampfergeanlægene; men det er jo en Kjendsgjerning, at de sjællandske Statsbaners Indtægt, siden de ere gaaede over til Staten, ikke har været staaende, men snarest noget nedadgaende, og altsaa er der heller ikke af disse $5\frac{1}{3}$ Million, i alt Fald ikke til Dato, kommet en saadan Indtægt, at man kan slaa en Streg over nogen af vore Indtægter af Hensyn dertil. Til de yndst-synske Baner er der blevet anvendt omtrent $17\frac{1}{3}$ Millioner. De gave i 1873—78 et gjennemsnitligt Overskud af 1,322,000 Kr. og i 1878—83 et gjennemsnitligt Overskud af 1,238,000 Kr., altsaa omtrent 80,000 Kr. mindre. Det er dog sændelig ikke nogen Fremgang. Der er ganske vist, naar vi blot se paa det sidste Aar, nogen Stigning i Indtægten; tager man Aaret 1882—83 og den Indtægt, som derefter er paaregnet ogsaa for det følgende Aar, og som omtrent er den samme, faae vi et Beløb af c. 1,523,000 Kr. Det er i Forhold til de nærmeste tre Aar forud for dette Gemaar en Stigning af omtrent 135,000 Kr.

hvilket kapitaliseret giver omtrent $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dertil beløber hele Formuefremgangen sig paa § 27, naar man vil forstaa Formuefremgang i Betydning af en Forøgelse af en Formue, der giver Indtægt i Statskassen. Jeg tror derfor, at man i alt Fald foreløbig maa gaa bort fra den sædvanlige Beregning, hvorefter man betragter Halvdelen af, hvad der er anvendt til Jernbaneanlæg, som Formuefremgang, og jeg tror, at naar man beregner Formuefremgangen til en Fjerdedel af, hvad der er anvendt til Jernbaneanlæg, vil det endda være ret rundeligt. Derefter vil altsaa hele Formuefremgangen i de sidste 5 Aar, inklusive hvad der er lagt til Kasseeholdningen, blive omtrent $22\frac{1}{2}$ Mill. Kr., eller i aarlig Gjennemsnit c. $4\frac{1}{2}$ Mill. Der er ogsaa en anden Side, hvorfra dette Forhold kan ses, nemlig ved at opløse den samlede Statsindtægt i to Dele: dels Løbsindtægten, dels alle de andre ordinære Indtægter tilfammen. Ville vi da se, hvoreledes det stiller sig i denne Henseende, saa viser det sig, at bortset fra Løbsden udgjorde de ordinære Statsindtægter i 1872—77 aarlig c. 23,215,000 Kr. og i 1877—82 c. 22,350,000 Kr., naar man ser bort fra de sjællandske Baner, som kom til i Løbet af de sidste Aar. Regnes disse Baner med, ville Indtægterne vist gaa op til omtrent det Samme som i 1872—77. Her er altsaa ikke nogen saadan egentlig Fremgang, at man af Hensyn dertil kan gaa til en meget betydelig Nedgang i Løbsindtægten. Nu siger Flertallet: Men dette faar nu være, som det vil, Befolkningen har et Villighedskrav paa, at $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eftergives i Skatter, fordi det er Krigsskattens Beløb, som man nu omfjerd kan komme fra. Jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at hele denne Opstilling af Krigsskattens Beløb har noget Uklart ved sig. Foreløbig skal jeg bemærke, at jeg her slet ikke skal komme ind paa et Spørgsmaal, som dog ganske sikkert kunde reises, nemlig om man kan sige, at Krigsskatten helt er forsvunden, saalænge Danmark ligger aldeles aabent for Fjenden i langt højere Grad, end det gjorde før Krigen 1864, om man kan sige, at det er saa uforstaaeligt at anvende en Krigsskat til at bringe Danmarks hele Forvarstilstand i alt Fald paa en ligesaa god Fod, som den var før Krigen, og om ikke Befolkningen har et Villighedskrav paa, at dens Sømer, dersom de en Gang igjen skulle kaldes til Kamp, ikke paany komme til at kæmpe i Stillinger som dem, i hvilke de maatte kæmpe i 1864. Dette Spørgsmaal skal jeg lade ligge. Jeg kunde nu forstaa, om Flertallet sagde: Vi ville have Krigsskatloven af August 1864 ophævet; men det siger Flertallet ikke.